

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i mål T-92/13,
- ogiltigförklara till fullo eller till viss del artiklarna 1.1 c, 1.2 f, 2.1 c, 2.1 e, 2.2 c och 2.2 e i kommissionens beslut av den 5 december 2012 i ärende COMP/39.437 – Bildrör för TV-apparater och datorskärmar (nedan kallat beslutet), såvitt dessa artiklar avser KPNV, och/eller sätta ned de böter som KPNV åläggs i artiklarna 2.1 c, 2.1 e, 2.2 c och 2.2 e i beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen och domstolen..

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden följande grunder och huvudargument:

Tribunalen tillämpade artikel 101 FEUF och artikel 23.2 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾ på ett felaktigt sätt genom att anse att kommissionen kunde kvalificera LPD-koncernens försäljning av färgkatodstrålerör till Philip-koncernen (och LGE-koncernen) som en koncernintern försäljning samt genom att anse att kommissionen fick inbegripa värdet av direkt EES-försäljning genom bearbetade produkter vid beräkningen av KPNV:s bötesbelopp, varvid detta gällde försäljning i ett senare försäljningsled av datorskärmar och färg-TV-apparater via dotterbolag till KPNV inbegripet färgkatodstrålerör som levererats av LPD-koncernen.

Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att anse att kommissionen inte åsidosatt KPNV:s rätt till försvar när kommissionen valde – även med beaktande av omständigheterna i ärendet – att inte inbegripa LPD-koncernen i det administrativa förfarandet och avge ett meddelande om invändningar på den grunden att KPNV hade en allmän omsorgsplikt att föra bok över verksamheten i LPD-koncernen, även för det fall LPD försattes i konkurs.

Tribunalen gjorde en felaktig bedömning då den missuppfattade KPNV:s grund angående behandlingen av bearbetade produkter, och tribunalen underlät därvid att ta ställning till en av de grunder som KPNV åberopat till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av beslutet. Klaganden anser vidare att tribunalen åsidosatte den grundläggande likabehandlingsprincipen på så sätt att tribunalen underlät att slå fast att olika kriterier tillämpats för olika företag då grunden för bötesberäkningen lades fast. Denna diskriminerande behandling ledde till att KPNV ålades väsentligt högre böter.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Överklagande ingett den 20 november 2015 av Toshiba Corp. av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 9 september 2015 i mål T-104/13, Toshiba Corp. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-623/15 P)

(2016/C 027/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Toshiba Corp. (ombud: J. F. MacLennan, Solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, J. Jourdan, avocat, A. Kadri, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- Upphäva den dom som tribunalen meddelade i målet T-104/13, i den mån tribunalen däri fastställde Europeiska kommissionens konstaterande att Toshiba är solidariskt ansvarigt för MTPD:s beteende,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut i ärende COMP/39.437 – Bildrör för TV-apparater och datorskärmar, i den mån det däri fastställs att Toshiba åsidosatte artikel 101 FEUF och att Toshiba är solidariskt ansvarigt för MTPD:s beteende, och
- förplikta Europeiska kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har till stöd för sitt överklagande åberopat en grund.

Tribunalen tillämpade begreppet företag felaktigt genom att kvalificera vissa delar som att Toshiba kunde utöva eller faktiskt utövade ett avgörande inflytande över MTPD, samt genom att finna att dessa delar sammantaget räckte för att stödja slutsatsen att Toshiba hade utövat ett sådant inflytande över MTPD.

Överklagande ingett den 23 november 2015 av Schniga GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 10 september 2015 i de förenade målen T-91/14 och T-92/14, Schniga mot växtsortsmyndigheten

(Mål C-625/15 P)

(2016/C 027/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Schniga GmbH (ombud: G. Würtenberger, R. Kunze, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Gemenskapens växtsortsmyndighet, Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 10 september 2015 i de förenade målen T-91/14 och T-92/14, och
- förplikta växtsortsmyndigheten och intervenienterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 7 i förordning nr 2100/94⁽¹⁾ om gemenskapens växtförädlarrätt samt av artiklarna 22 och 23 i förordning nr 1239/95⁽²⁾ av den 31 maj 1995.

Tribunalen gjorde en oriktig bedömning av växtsortsmyndighetens ordförandes befogenhet att införa ytterligare kriterier i samband med prövningen av en växtsort som är föremål för en ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt.